

पुस्तकः ८०
संख्या १८८२-६३
मिति: २०८६-०१

सनी १२/८३

ગુરૂ જાઈમણે પ્રકાશ
દાખિક કાલા

શ્રી મહાવિર આદિત્ય જાળ
નાગપુર, લાયલ - ३७५००१.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

या निशा सर्वभूतानां तस्यां जाग्रति संयमी ।
यस्यां जाग्रति भूतानि सा निशा पस्थतो मुनेः॥

પુસ્તક : ૬૦

અંક : ૧-૨

કારતક-માગશાહ
નવેંબર-ડિસેંબર-દર

આત્મ સંવત ૧૯૭
વીર સંવત ૨૫૧૮
વીકુલ સંવત ૨૦૪૬

અ નુ ક મ ણિ ઠ

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	નૂતન વર્ષના મંગળ પ્રભાતે	સંક્લન : હિંમતલાલ અને પચંડ મોતીવાળા	૧
૨	એક આનાનો જાહુ	અનુવાદક : કંતીભાઈ સંદેત	૩
૩	સર્વ શુણુનો રાજ "વિનયશુણ"	લે : શાહ હેતલ નવનીતરાય	૬
૪	દાન, શિથળ, તપ, ભાવના ઉપર દ્ધાંત	પૂ. કદ્વપરલાલ મ. સા.	૮

યાત્રા પ્રવાસ

શ્રી નૈન આત્માનંદ સભા તરફથી સં. ૨૦૪૮ ના માગસર શુદ્ધ ૧૨ ને રવિવાર તા. ૬-૧૨-૬૨ ના રોજ શ્રી ઘોધા શ્રી નવખંડા પાંચંનાથજીનો રાખવામાં આવેલ હતો કે આ યાત્રા આ વખતે કારતક માસથી ઉમની તથા માગસર માસની સંયુક્ત રાખવામાં આવેલ હતી, તેમાં નીચે દાતાશ્રીએની વ્યાજની રકમમાંથી શુરૂઆતિત તથા સ્વામીભક્તિત કરવામાં આવી હતી, તેમજ શ્રી ઘોધા નવખંડા પાંચંનાથજીના રંગમંડપમાં સભા તરફથી નવાળું પ્રકારની સંગીતકારની મંડળી સાથે જંય રાગરાણી પુર્ણક પુંજા ભણુવવામાં આવી હતી, અને સભા સંસ્થાશ્રી લાલભાઈ તથા બહેનની સારી એવી સંખ્યામાં હાજર રહ્યા હતા અને ખુલ્લ જ ધામધૂમ આનંદ ઉલાસ સાથે પ્રોથામ પુર્ણ થયો હતો.

-- દાતાશ્રીએની યાદી :-

૧	શેઠશ્રી પ્રેમચંદલાઈ માધવજી દોશી	શ્રી ઉમના દાતાશ્રી
૨	„ અમૃતલાલ રતિલાલ સંદેત	„
૩	„ નાનાલાલ કુલચંદ્રભાઈ શાહ	„
૪	„ ખંનિલાલ રતીલાલ શાહ	(ભદ્રાવળવાળા) ઘોધાના દાતાશ્રી
૫	„ મણીલાલ કુલચંદ્રભાઈ શાહ	„
૬	„ કંનિલાલ લવજીભાઈ શાહ	(ટોપીવાળા)
૭	„ પીમચંદલાઈ પરશોતમહાસ શાહ	„
૮	„ રસીકલાલ છોટાલાલ સંધની	„
૯	„ રમણીકલાલ માણેકચંદ શાહ (નાણુવઠી)	„
૧૦	„ રતીલાલ ગોવીંદજી શાહ (સાપારીવાળા)	„

તેમજ સભાના ઉપપ્રમુખશ્રી માહુનલાલ જગજીવનહાસ કુલચંદ સંદેત તરફથી સંધ પુંજન
ઝ. ૧ નુ કરવામાં આવેલ હતુ.

દી.

યાત્રાર

શ્રી નૈન આત્માનંદ સભા

ખારણીટ, ભાવનગર,

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનદુ મંત્રીશ્રી : પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ એમ. એ. બી. કોમ. એલ એલ. બી.

સંકલન : હિમતલાલ અને પચંદ મોતીવાળા (મંત્રી : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા)

સવંત ૧૯૫૨ ખીજ જેઠ શુદ્ધ ૨ ૧૩-૬-૧૯૬૬ ના મંગળ હિવસે જાન ગ'ગાનું એક નાતુ અરણું શરૂ થયું અને આજે વીરાટ સાગર અમ સતત વૃધ્યી પામતુ રહ્યું છે. સંસ્થા આગેકુચ કરતાં “શતાખ્ટી” વર્ષ નાલુક પહેંચવા આવી છે.

આ સંસ્થાએ શરૂ કરેલ આ આત્માનંદ પ્રકાશ માસીક ૬૦માં વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે.

આ માસીકમાં ધાર્મિક સુંદર લેખો, જૈન દર્શાનના અને સાહીત્ય ત્થા ધર્ત્યાસના લેખો પ્રગત કરે છે.

આ તકે પરમ પૂજ્ય શુરૂ ભગવંતોને ત્થા પ. પુ. સાધ્વીલુ મહારાજ સાહેબોને ત્થા વિદ્વાન ભાઈ-ખણેનોને તેમના લેખો મોકલવા વિનંતી કરીએ છીએ.

આપણી આ સલા દ્વારા ચચાવાતી ઝી વાંચનાલયનો સારો લાલ લેવાય છે વાંચનાલયના ટેબલ ઉપર અથણી દેનીકો, માસીકો વગેરે મુકવામાં આવે છે.

આપણી આ સલા લાયપ્રેરી વીલાગમાં જૈન દર્શાનની પ્રતો, પુસ્તકો, જેમાં અંગ્રેજી, હિન્દી, ગુજરાતી સાહીત્યના ખુખ ઉપયોગી પુસ્તકોનો સંગ્રહ તે સાહીત્યનો ઉપયોગ, PHO ના અભ્યાસીઓ તત્વ ચીન્તકો વીદ્વાનો ત્થા અનેક જાન પીપાસું ભાઈ ખણેના લાલ દરે છે.

આપણી આ લાયપ્રેરી પ. પુ. શુરૂ ભગવંતોને ત્થા પ. પુ. સાધ્વીલુ મહારાજ સાહેબોને ખેડુદ ઉપયોગી થાય છે.

આપણી સભા દ્વારા પ્રકાશન કરવામાં આવેલ પુસ્તકોનો આખા લારતમાં અને પરદેશમાં લાલ લેવાય છે.

શ્રી ભાવનગર નૈન શૈવેતાંખર મૂર્તી પુજા નૈન સમાજના કોલેજમાં ભણુતા જરૂરતવાળા વિદ્યાર્થી લાઈ અહેનોને સ્કોલરશીપ આપણી સભા પ્રતીવર્ષ આપે છે તથા SSC ની પરીક્ષામાં સંસ્કૃત વીજય લઇને ૮૦ ટકા કે તેથી વધુ ગુણ મેળવનારને પ્રોત્સાહીત કરવા સારા ઈનામો આપાય છે.

સભા દ્વારા આચેલું તીથું યાત્રાએ અનુકૂળ સમગ્રે ચોજવામાં આવે છે અને આ યાત્રાનો સભ્ય બાઈ અહેનો સારો લાભ લે છે અને યાત્રા પ્રવાસ સાથે જે તે સ્થાન ઉપર શુદ્ધ લક્તી કરવામાં આવે છે મેંબરોની સ્વામીભક્તિ પણ કરાય છે.

પ્રતીવર્ષ વિજય દશામીએ સભાના સયની વિજય કુમલસ્ત્રી મહારાજ સાહેણી સ્વર્ગાર્દીદ્ધિષુ તીથી નીમિતી પુના ભણુવામાં આવે છે.

તુતન વર્ષના પ્રથમ હિને સ્નેહ મીલન ચોજય છે અને દુધ પાર્ટી રાખવામાં આવે છે.

જ્ઞાન પંચમીને દિવસે સુંદર કલાત્મક રીતે જ્ઞાન ગોઠવવામાં આવે છે અને સંકલસંધ દર્શન કરવા પદ્ધારે છે.

સભાનો લેક્ચર હેઠાલ બેચીશાળ માટે આપવામાં આવે છે તેનો સારો લાભ લેવાય છે તથા પચ્ચણુમાં બન્ને સમય પ્રતીક્રમણુ માટે લાભ લેવાય છે જ્ઞાન શીખીરો માટે પણ લાભ લેવાય છે.

પરમ પુજય જ્ઞાન તપસ્વી, આગમ પ્રભાવક શ્રી સ્થીથવર સુની પ્રબુ શ્રી જંગુવિજયજી મહારાજ સાહેણે સંપાદિત કરેલ “શ્રી દ્વારશારમ્ભ નયાર્કમુ” ના નાણુ પુસ્તકો આપણી સભા દ્વારા પ્રકાશન કરવામાં આવેલ છે અને દેશ-વીદેશમાં તેની બહેણી માંગ છે.

આ સભાની પ્રગતીમાં પ. પુ. શુદ્ધ ભગવંતો પ. પુ. સાધીલ મહારાજ સાહેણો, વિદ્વાન લેખકો તથા કાર્યકર સભ્યો તથા પેટ્રન, લાઈએ મેંબર વીગેરે જે અપુર્વ ઝાળો આપેલ છે તે સૌનો હાર્દિક આભાર માનવામાં આવે છે.

તુતન વર્ષ સભાના પ્રત્યેક પેટ્રન તથા લાઈએ મેંબરોને સર્વરીતે સુખદાયી યશસ્વી નીવડે તેવી પ્રાર્થના.

“ નૈન જયંતી શાસનમ ”

માનવતા અને મહાનતા

ખીજના દુઃખમાં ભાગીદાર થવું અને ખીજને સુખી જોઈ રાજ થવું અભિમાં જ માનવતા અને મહાનતાની શુદ્ધ ચાવી બેઠી છે સુખના દિવસોમાં તો વાહુ વાહ કર્તારા ધારુ મળે પણ દુઃખના દિવસોમાં હુંક દેનાર કોઈ ન મળે દુઃખમાં કોઈને મહદ્દ કરવી અને હુંક દેવી અભિમાં જ આપણી માનવતા અને માનવતા છે.

એક આણાનો જી

મહાસતી શારદાભાઈના વ્યાખ્યાનમાંથી

અનુવાદક : કાંતીલાલ સલેત

ગયા અંકનું ચાલુ

હવે માણેકચંદને કમાવા ગયા પંદર વરસ થયા હવે તેને થથું કે હું રતનચંદ પાસે જાઉં, રતનચંદ તો ખુલ્લ મેટો ધનાદ્ય શેડ બની ગયો હતો. માણેકચંદ તો બીચારો ગરીબ જ રહ્યો હતો (કેવી કર્મની ગતી) મેલાધેલા કષપાના પહેરવેશે, તેને એણળી પણ ન શક્યો છતાં માનવતા હતી તેને પુછ્યુ ભાઈ ? તમે કોણું છો ? માણેકચંદ તમે મારા મિત્ર તમારે જરૂર હોય તે કહો, આપની અમીદદિષ્ટ છે કૃપાદિષ્ટ છે તો બસ છે. મારે બીજુ કાંઈ નથી જોઈતું મીત્ર હું પરહેશ ગયો ત્યારે તમારી પેઢીમાં મારો એકાનો વ્યાજે મુક્તો ગયો હતો એકાનો ચાપડામાં કયાં લગ્યો હોય ? ન લગ્યો હોય તો જાંકે મને કાંઈ વાંધો નથી. એકાનાના છ-છ મહીને ઉષ્ણયાત્રા જે વ્યાજ થાય તે મને ગણીને આપો જેથી હીસાબ ચોણ્યો થઈ જાય દરેક બાળતમાં ચોખવટ હોય તો કયારે ય વાંધો આવતો નથી.

રતનચંદ કહે માણેકચંદ ? ભગવાનની કૃપા છે મારે કમાળી સારી છે, મારે હરામનો એક પૈંચો ન જોઈએ તમે એકાનો મુક્તીને ગયા હતા તેનો હિસાબ કૃયાં કરીએ ? તમારા એકાનાની રકમ વધી વધી ને કેટલી થઈ હશે ! બહુ બહુ તો પાંચ-સાત હજાર થશે હિસાની કયાં માથાડુર કરવી ?

કદાચ ૨૫-૫૦ રૂપીયા વધારે આવી જશે તો તું કયાં પારકો છે ? હું તમને હીસાબ કર્યો બગર હસ હજાર આપું છું પછી કાંઈ વાંધો કેમ

બરાખરને ? માણેકચંદ હિસાબ કિટાખમાં બહુ પાકે હતો નામાનો એકસપર્દ હતો હવે તમે વિચાર કરો કે એકાનાની વ્યાજુ મુક્તીમાં દસ હજાર પંદર વરસે ઇકત રૂપી હું હશ્યતા કેટલા થાય તે વિચાર જે તેનો અર્થ એક કીસી દર છ મહિને પગ નીચે દાખાય જાય તો પંદર વરસે કેટલું પાપ વધી જાય માટે શુરૂ ભગવાનોએ જ્યાણ પાળવાનું કર્યું છે. જ્વાબ આવતા અંકે તમે કુરસદે ગણુને કલપનામાં ન આવે તેવો જ્વાબ આવશે ત્યારે મહાસતીજીના વ્યાખ્યાનનો અર્થ સમજશો. હવે માણેકચંદ અને રતનચંદ હીસાબ સમજે છે તે નીચે પ્રમાણે છે.

માણેકચંદ નમ્રતાશી જોલ્યો. મિત્ર રતનચંદ તે મારા માટે આટલી ઉદારતા રાખી તે માટે તને ધન્યવાદ છે, પણ મિત્ર ! મારે એક પાઈ પણ વખારે જોઈતી નથી બદ્ધીસ તરીકે પણ નહિ પંદર વરસના હીસાખમાં એકાનાનું વ્યાજ છ મહીને બમણ્ણ ગણીને આપો જીવ કર્મ બાંધે છે ત્યારે ભાન નથી રાખતો, કે કર્મના વ્યાજ કેટલા ચાડે છે ! પણ લોગવાનો સમય આવે ત્યારે બાપડીયા મોલી જ્વાય છે.

માણેકચંદની વાત સાંભળી તરત રતનચંદે ચોતાના વિશ્વાસુ બે-ત્રણ મુનીમાને જોલાયા બધી સમજણું પાડી ને કર્યું કે માણેકચંદ મારે જીવ જન હોસ્ત છે તેનો હિસાબ કરી આપો અને આંકડો તૈયાર થાય એરલે મને કુલ આંકડો

કહે દશ હજારનો આંક આવ્યો ત્યાં સુધી વાંધો
 આવ્યો નહી પણી આગો હિસાખ થચો ત્યારે
 સુનીમળુના મનમાં થયુ કે આરદી બધી મોટી
 રકમ ઓલવી કેવી રીતે ? શેડ પ્રમાણીક છે હવે
 કરવુ શું ? મુનીમળુને વિચાર કરતા જેઈને શેડ
 કહે છે કે જે હોય તે બોલો, શેડ સંભળો, થાપણ
 એકાનો સુહત ૧૫ વરસની શરત છે કે દર
 છ મહિને અમણુ કરવાના સંભળો એ હિસાખ
 કીતાખ આ પ્રમાણે છે.

કુલ ઝ. ૬,૭૧,૦૮,૮૬૪ છ કરોડ એકોતેર
 લાખ આઠ હજાર આંસો ચોસઠ રૂપીયા થાય તમે
 હવે હિસાખ ગણુને વધુ વીજતવાર આવતા માસીકમાં,

નાના બીજમાંથી કેવડુ વડ થાય છે, તેનો
 દાખલો ઇકત ૧ આના વ્યાજમાં તેમ નાનામાં
 નાતુ પાપ કર્યુ હોય તેનો પાપનો પોઠલો તમારી
 ઉમરના વરસમાં સરખાવને જ્યારે ૧૫ વરસ ૬
 કરોડ ૭૧ લાખ જેવુ થાય ત્યારે આપણે તો ૫૦
 થી ૬૦ વરસ થયા તેનો તમારે જ વીચાર કરવાનો છે

૧ આનાના પહેલા છ મહિનામાં અમણુ થાય
 ૨ આના તેમ તમારે ૩૦ હપ્તા ડાયલના ગણુને
 એટલે ખ્યાલ આવશે.

૧	૧	આનાના	૨	આના
૨	૨	"	૪	"
૩	૪	"	૮	"
૪	૮	"	૧	રૂપીયા
૫	૧	રૂપીયાના	૨	"
૬	૨	"	૪	"
૭	૪	"	૮	"
૮	૮	"	૧૬	"
૯	૧૬	"	૩૨	"
૧૦	૩૨	"	૬૪	"
૧૧	૬૪	"	૧૨૮	"
૧૨	૧૨૮	"	૨૫૬	"
૧૩	૨૫૬	"	૫૧૨	"

૧૪	૫૧૨	રૂપીયા	૧૦૨૪	રૂપીયા
૧૫	૧૦૨૪	"	૨૦૪૮	"
૧૬	૨૦૪૮	"	૪૦૯૬	"
૧૭	૪૦૯૬	"	૮૧૬૨	"
૧૮	૮૧૬૨	"	૧૬૩૮૪	"
૧૯	૧૬૩૮૪	"	૩૨૭૬૮	"
૨૦	૩૨૭૬૮	"	૬૫૫૩૬	"
૨૧	૬૫૫૩૬	"	૧૩૧૦૭૨	"
૨૨	૧૩૧૦૭૨	"	૨૬૨૧૪૪	"
૨૩	૨૬૨૧૪૪	"	૫૨૪૨૮૮	"
૨૪	૫૨૪૨૮૮	"	૧૦૪૮૫૭૬	"
૨૫	૧૦૪૮૫૭૬	"	૨૦૬૭૧૫૮	"
૨૬	૨૦૬૭૧૫૮	"	૪૧૬૪૩૦૪	"
૨૭	૪૧૬૪૦૩૪	"	૮૩૮૮૦૬૮	"
૨૮	૮૩૮૮૬૦૮	"	૧૬૭૭૭૨૧૬	"
૨૯	૧૬૭૭૭૨૧૬	"	૩૩૫૫૪૪૩૨	"
૩૦	૩૩૫૫૪૪૩૨	"	૬૭૧૦૮૮૬૪	"

કુલ રૂપીયા ૧૭૧૦૮૮૬૪

તમને થશે કે ૨૦ હપ્તામાં ઇકત ઝ. ૫૫૫૩૬
 થવા માટે વાત મોટી છે તો હવે આગળ વધો
 પણી જદુ કેવો થાય છે તે જેવો.

આમ રતનચંદ શેડને તેમના મિત્ર માણેક-
 ચંદની એક આનાની થાપણમાંથી પંદર વરસના
 હિસાખમાં ડલી થેચેલી એકંદર રકમ ૪ કરોડ
 એકોતેર લાખ આઠ હજાર આંસો ચોસઠ
 રૂપીયા થયા સુનીમળુચે બરાબર બાકી કાશ્યો
 હિસાખ ગણું આંકડો સુકચો હતો તમે પણ ઘરે
 જઈને ગણુને કરેઠનો આંક સંભળી રતનચંદ
 શેડ ચમકયા તેમની આંખે અંધારા આવવા લાગ્યા
 જરા હીક થતા મનમાં ઓલવા લાગ્યા આતે
 હિસાખ છે કે જદુ ! શરૂઆતમાં મે તેમને એક-
 આનો વ્યાજે લીધો ત્યારે મને કંઈ જ્યાલ ન
 રહ્યો કે એકાના જેવી નાની રકમમાં દર ૪
 મહિને અમણુ થતા આરદી મોટી રકમ થઈ જશે

ते लुभानथी आव्या हुता ऐरहे गमे ते रीते आप्या.

आ हृष्टांतथी आपणे तो अहो ए समजवु छे के मुरी माय एकानो होता पण व्याज वधेता क्षेत्रो गणी कीमत वधी तेम कर्म कुरिये त्यारे वडना पीज केरलु होय छे पण तेनु व्याज धडधड करतु वधतु जय छे. अमे कुहाचे देवानुग्रीयो? शरीरमां हुतु रोग आळो नथी, धन्नदीयोने हानी थह नथी त्यां सुधी कंઈ करी ले ओछामां आणी एक सामायिक करो, पापथी पीछेहड करो, भवसीड घनो त्यारे कुहे छे के, महासतीज! अभारी धणी लुंदणी बाडी छे तमारे अभारी चिंता करवी नही पण अथर नथी के कर्मनु व्याज केरलु घडे छे!

नानुं पण सतकार्य वडना आवनी जेम समय पाकता अगणित इणने आपनार अने छे, शालि-भद्रना आतभाये धन केटलुं किऱुं? एतु इण केटला गणा मज्जुने! अणक रिद्धिसिद्धनो स्वामी अनयो नेनी रिद्धि जेवा झुट श्रेष्ठीक महाराज तेमना घरे आव्या.

जेम शुक्ल पक्षमां दरियानी लरती एकवार आव्या पडी लदे जती रहे तो पण चंद्रकणानी वृद्धि साथे धीने हिवरे पोताने मेणे पहेला करता वधारे हुर सुधी झेलाय छे, तेम चित्तमां एकवार

शुभ लावनी लरती आव्या पछी कडाच ते चाली जय तो पण धील्लवार पोतानी मेणे पहेला करता है थाईने खडार आवे छे

आ रीते शहुआतमां शुभ लाव लदे अद्य छेय पण रोजने रोज तेनी वृद्धि थतां एक हिवस ते आपणी कडपनामां पण न आवे तेम अशुमांथी विराट बनी जय छे.

शुभ लावनी जेम अशुभ लावेनुं पण समजवुं ज्ञे अशुभ लाव प्रत्येनो आहर केणवशो ते वडना धीज जेटला कर्मने विराट वडवा थता वार नही लागे.

जेम एकानानुं व्याज पण एरलुं वधे छे माटे कर्म बांधता झुण विचार करने मोक्षार्थी लुवेअे ने कस्तुरी चित्तनी शुद्धि थाय तेनी शुभ शुभ कियायो करवी अडिसा, सत्य, हया, हान, परोपकार, अहंवर्य तप, जप, क्षमा, संतोष, आहिलायो. आपणा शुभ लावनी वृद्धिमां लरती लावे छे. ग्रांलमां नानुं देखातु कार्य परिणामे केटलु विशाळ अनी जय छे माटे मने कर्म बांधन केम चोछा थाय ते माटे सजग अनो, संसारमां रहेलुं पडे तो अनाशक्त लावथी रडो आतभामां एज झांना छेय ते आ पापना पिंजरमांथी हुं उत्तारे छुटुं?

कुल विष्णवा कांटा रहेवा देवा

कायम भाटे गुणु थाळुक ज थवुं,
कडीये कोईनोय होय न जेवा
कायम सौ कोईनो गुणु ज जेवा

ने रीते बगीचामां मोगदी, शुलाव, चमेली वरेहे कुलो छेय छे ने साथे कांटा अने थोर पण छेय छे.

तेमांथी आपणे तो कुल ज वीणी लकडे छीये अने कांटा तेमज थारने पडया रहेवा हडीये छीये. ते रीते संसार बगीचामांथी सद्गुणुनां कुल वीणुवा! अने अवगुणुनां कांटा पडया रहेवा देवा.

॥ श्री पार्वतीनाथाय नमः ॥

सर्व गुणातो राजा - “विनयगुण”

ले. शाह डेतल नवनीतराय : श्री वृ. जैन विद्याशास्ना

प्रिय साध्मिक.....प्रश्नाम.....

आजे आपणे अनेक गुणानो राज एवो महानगुण “विनय” विशे थाई वातो करीचे, सर्व गुणानुं मुण विनय छे. विनय पटी ज अधा गुणा लुवनमां प्रवेश पासे छे विनय ए सौथी अगत्यनो महत्वनो शुणु छे. विनय द्वारा ज स्वदोष दर्शन अने परगुण दर्शन शक्य नाने छे. विनय सर्वे गुणानुं मुण कडेवाय छे. विनय ए तो पारसमणी समान छे, जे अशानी गुणाने पणु भेक्ष माटे योग्य अनावी हे छे, जान हरो पणु विनय नही छेय तो ते जान पणु तारनार अनवाने अहले दुखाइनार अनी जय छे, परंतु जे कदाच जान न पणु छेय परंतु एकवार विनय गुणु आवी जय तो ते भेक्ष सुधी पहांचाई हे छे अने जे जान अने विनय अननेनो समन्वय सधाय तो तो पटी तेनी भज ठांडक एवर ज छेय छे जेनी कृपया पणु थर्द शक्ती नथी ?

विनय तो दैरेकमां छेवो जेइचे, दैरेक कियाओमां छेवो जेइचे, दैरेक प्रत्ये विनय होवो ने-ये शिष्यनो गुरु प्रत्येनो विनय, गुरुनो शिष्य प्रत्येनो विनय, संताननो भाता-पिता प्रत्येनो विनय भाता-पितानो संतान प्रत्येनो विनय, एक भित्रेनो ठीज भित्र प्रत्येनो विनय होवो जेइचे.

दैरेक कियाओमां पणु विनय होवो जेइचे पटी चाढे ते किया धार्मिक होय के व्यवहारिक होय तेमां विनय तो अचूक होवो ज जेइचे, विनय वगरनी दैरेक किया निष्ठण के आधी इण्डारी अने छे

जैन शासनमां विनयनो अर्थ विशाणु करवामां आवो छे, विनय एटसे भात्र आठर, सतकार सन्मान के नमस्कार ए ज नहि, परंतु विनय एटके भर्याहा, कृतज्ञान, अहिंसा दैषि, क्षमाभावना विग्रेर कही शक्य, आम जिन शासनमां विनय गुणने विशाणु अर्थमां .. प्रथेज्ञवामां आव्यो छे. दैरेक महापुरुषेनां लुवन यश्चित तपासो तेमां विनयगुणानुं दर्शन थशो ज और्ध पणु महापुरुष विनय विना आगण वधी शक्ता ज नथी. अनंत लघिधनिधान एवा श्री गुरु गौतम स्वामी ज आहुं एक सचेत दृष्टांत छे, तेचो अनंत लघिधना स्वामी होवा छतां पणु प्रभु वीरना एक एक शणहानुं विनय पूर्वक अक्षरसः पालन करतां हता, प्रभु महावीर जे कांध कडे ते विनय लावे स्त्रीकारी तेतुं आचरणु करतां आ उपरांत अनेक महापुरुषेनां लुवनमां विनयगुण रहेलो छे.

आजना समयमां विनय साव जुने लधुअर्थी थर्द गयेलो जणाय छे. आजनी स्फुलेमां विद्यार्थीचेनुं शिक्षण प्रत्येनुं आचरण, धरमां संतानो भाता-पिता प्रत्येनो व्यवहार जेता लागे छे के विनय गुण धीरे धीरे निर्मूण धतो जय छे, आनो अर्थ ए तो नथी ज के विनय क्र्याय छेज

જ નહિ ! ના વિનય હજુ જીવિત છે, પરંતુ તે શિશ્ચીલ બની ગયો છે, તેને થોડો સક્રિય બનાવવાની જરૂર છે, પછી જેઠેકો જીવન કેવું મધ્યમધ્યાટ ભર્યું આનંદદાયક બની જાય છે !!

વિનય તો જીવનનો પ્રાણ છે, આધાર છે, જીવનની સાચી ઓળખાણ વિનયથી જ છે.

આપણે ત્યાં વિનયનાં પાંચ પ્રકાર કહ્યા છે.

- (૧) ઔચીત્ય વૃત્તિથી આદર
- (૨) શુદ્ધાજા પાલન
- (૩) શુદ્ધ પર અહુમાન
- (૪) અહુમાન
- (૫) શુદ્ધ પર પ્રીતિ.

આવો આપણે વિનયને અનુરૂપ વિનયગુણનું મહત્વ સમજાવતી એક કથા જાહીંદે.

“ ખીચડીયાશેઠ ”

એક નગરમાં શેઠ રહેતા હતા, એ શેઠ ખુલ ધનવાન હતા તેમની છ પેઢીથી એક નિયમ ચાલ્યો આવતો હતો કે દરકે પોતાની મુડીમાં એક લાખ રૂપીયા ઉમેરિને મરવું, આમ તેના બાપ દાદા એ છ લાખ રૂપીયા લેગા કર્યા હતા હું આ શેઠને પણ એક લાખ રૂપીયા લેગા કરવાનો વારે આગ્યો, શેઠ એની મુડી લેણી કરવા લાગ્યા હતા.

શેઠ એ મુડી એકકી કરવા માટે ખુલ જ કરકસરુંકત જીવન જીવતા હતા તેઓની સાત માળની હવેલી હતી, પરંતુ તેઓ હંમેશા ને માટે જરૂરી એક માળ સિવાય બાકીના છ એ માળ બંધ રાખતા હતા, કારણ કે એ છ માળ જોલવાથી તેમાં કચરા ભરાય એ કચરાને સાંક કરવા માટે નોકરો રાખવા પડે અને વળત જતા એ સાબરણીને ધરારો પહોંચે અને ધરાઈ જતા નવી લાવવી પડે, અને ખર્ચ પહોંચે આથી તેઓ છ માળ તો હંમેશા બંધ જ રાખતા.

આમ છતાં એ શેઠ કરકસરીયા હોવા છતાં તેમને એક ખુલ જ સારો નિયમ હતો કે તેઓ કરી કોઈની પાસે કશુ ભાગંતા નહીં, આ રીતે વખત જતા શેઠના લગ્ન થયા પત્નીએ ધરમાં જેયુતો તે આશ્ર્ય પામી શેઠ આટલા ધનવાન હોવા છતાં પણ પેઢી કહેવત અનુસાર “ ચમડી તૂટે પણ દમડી ન છૂટે ” એ રીતે જીવન જીવતા હતા તેઓ જ ભવામાં એકદી પાણીમાં બાંદીલી ખીચડીજ ખાતા હતા તેમાં ધી ની તો વાત જ નહીં કરવાની આથી પત્નીએ શેઠને સુધારવાનો નિશ્ચય કર્યો.

એક દિવસ ગામમાં જાની શુદ્ધ લગવાંત પધાર્યા શેઠાણીએ શેઠને મહાજાની શુરૂભગવાતની વાત કરી અને વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરવા આવવા કષ્ટું પણ શેઠ ચોકખી ના પાડી હીધી તે કહે કું

व्याख्यानमां आवुं तो मने द्वाणामां पैसा लभाववा कहे, अने मारे शरमना कारणे कांडक लभाववुं पडे, आथी हुवे पछी कहि आ वान मने करती नही तुं, आम शेठाणी रोज हुवे एकला व्याख्यानमां चाल्या जता.

त्यारवाह अमुक हिवस पछी शेठने खुश भिजाज ज्ञेण शेठाणीचे शेठने नियमीत प्रबु दर्शननी प्रतिज्ञा देवा कहुं, पण शेठे तो ना ज पाडी दीधी छांगां शेठाणीना आश्रुथी शेठे नियमीत प्रबु-दर्शन करवा जवानी प्रतिज्ञा करी पण अगोरे बार वाज्याना समये ज ! कारणे के सवारे जय तो देकलाजथी चेणा कृष्ण वगेरे लक्ष्य जवुं पडे. आथी बार वागे कोई न हेय त्यारे जवानुं राज्युं शेठाणी शेठने जमवा ऐसता पहेला याद करवावी आपता आम आ नियम नियमीत रीते पाणवा लाग्या.

ऐक हिवस शेठ जमवा ऐसी गया, शेठाणीचे झीची भीरसी जयां शेठ जमवा गया त्यां नियम याह आवयो. आथी तेच्या अटपट उक्का थया पण हाथमां झीची चांगी गयेली आथी तेच्या ने हाथ धेये तो तेच्या दाणा नकामां यगडे, आथी शटला-तूटला कृपडाचे पण सत्तर सांधावाणा मांथी एकाह कटको कापी अने हाथ इस्तो बांधी नियम मुज्ज्य देशसर दर्शन करवा गया, नियम पण शेठ अणंड रीते पाणता ऐक वणत नियम लीधा पछी तो पाणवामां पाणीपानी कडी नही करवानी एवी अडग श्रद्धापूर्वक प्रतिज्ञानुं पालन करवुं ज ज्ञेहिये.

अम शेठ मानता हुवे शेठनी आवी अणंड प्रतिज्ञाथी शेठ पर हेव प्रसन्न थया आथी शेठने कांडक मांगवा कहुं, पण शेठ कोईनी पासे कशुं मांगता तो नहिं ज आथी तेणे ना कही, परंतु यक्षे खुब ज आश्रु राणता शेठ शेठाणीने पूछवा गया, शेठाणी खुब ज समजु हती, तेणे शेठने यक्ष पासे सर्वेगुणेणाना सुण इपी “विनय” गुणुनी मांगाणी करवा कहुं, शेठे यक्ष पासे आ मङ्गान गुण मांगता यक्ष तथास्तु कडी चाल्यो गया.

हुवे शेठ घेर आव्या शेठाणीने कहे कांड आवी हाये परमात्मा पासे देशसरे जवातुं हुशे ! शेठाणी समजु गया के आ व्येह प्रभाव विनय गुणुनो छे, आथी शेठाणीचे चेणा कृष्ण विजेरे शेठने आप्युं, शेठ ते लक्ष्य देशसरे गया.

त्यारआह घरे आवी जमवा ऐठा तो शेठाणीने कहुं एकली झीची खवाती हुशे ! ते भजरमां लक्ष्य सारी सारी वस्तुओ लक्ष्य आव्या अने लुवनमां प्रथमवार अरपेटे लोग्न कर्युं.

आ पछी तो विनयगुणुना प्रनापथी शेठनुं लुवन तो साव अदलाई गयुं, इकत ऐक ज “टींग गोर्धन्ट” आवी जवाथी तेच्या धर्मना सातेय क्षेत्रमां धन वापरवा लाग्या शेठ ज्ञेम धन वापरवा लाग्या तेम धनवृद्धि धवा लागी आ दीते शेठे अनेक सुकृत करी सुंदर धर्म आराधना क्षारा कर्म निर्जन करी अने पुन्य उपार्जन कर्युं.

तो आपणे पण लुवनमां आवा मङ्गान विनयगुणुने डेणीचे अने ते क्षारा अनेक गुणेणानी प्राप्ति करीचे, विनयगुणु क्षारा सुंदर धर्माराधनामय लुवन लानीने कर्मनो नाश अने पुन्यनी प्राप्ति करी परंपराचे भोक्ष सुणनी मंजीले पहांचीचे तेंगी शुभेच्छा.

(देखन तरीके आ मारे प्रथम ज प्रयास हेय कांड भूलचूक थै छोय तो क्षम्य गणेशो.)

ली. हेतक

“ परमपूज्य शासन सभाटश्रीना आज्ञावर्तीनी ”

“ ५. पू. राजभतिश्रीજ म. सा. ना. शिष्य ”

“ पू. कदम्परत्नाज म. ”

॥ Ela, શીયપ, તપ, ભાવના ॥

-: ઉપર દ્રષ્ટાંત :-

એક કોણથિપતિ શેડને એક હીકરો હતો, તે ખુબ રૂપવંતને ગુણવંત હતો, એક વખત શેડને ત્યાં કોઈ જ્યોતિષ આવ્યા, એટલે શેડે મુછસું, મારા હીકરાનું ભાવિ કેવું છે ?

જ્યોતિષીએ કહ્યું : શેડલ તમારો હીકરો દાનમાં, પુણ્યમાં, ગુણમાં, ખુલ્લિમાં બધી રીતે તમારા કરતાં સવાયો થશે, આટલું કહીને જ્યોતિષી અટકી ગયા, શેડે કહ્યું કેમ અટકી ગયા ! ત્યારે જ્યોતિષીએ કહ્યું શેડ ! તમારા હીકરાને પરણ્યાની પ્રથમ રાને જ લથાંકર ઘાત છે, લુંગને રહેવો મુશ્કેલ છે, આ સાંભળીને શેડના દિલમાં ગભરાટ થવા લાગ્યો.

સમય જતાં છોકરો ૨૦ વર્ષનો થયો, શેડ ખુબ દાનેથરા હોવાથી તેમની જ્યાતિ ધણી હતી તેથી દુર-દુરથી શેડના હીકરા માટે કહેણું આવવા લાગ્યા, રૂપ, ગુણ અને ધ્યન જ્યાં આ ત્રણનો વિવેણી સંગમ થાય ત્યાં શું બાકી રહે ? સારા સારા ધરની છોકરીઓના કહેણું આવે છે પણ શેડ વિચાર કરવા લાગ્યા કે મારે શું કરવું ? જે જ્યોતિષીની વાત સાચી હોય તો સામાની હીકરાનું શું ? અને જોઈ હોય તો મારા હીકરા માટે શું ? અહાર પદ્યા પછી હીકરો કુંવારો રહી જય, છેલ્દે શેડે વિચારું કે ધર્મિષ છોકરી લઈ. ધર્મના

પ્રતાપે સારાં થાય અને કદાચ પાપનો ઉદ્ય હોય ને દુઃખ આવે તો દુઃખમાં હિંમત રાખશે આમ વિચારી શેડ કન્યા જોવા જય છે. જ્યાં જય ત્યાં ધર્મના અનેક પ્રક્રિયા પુછે,

ધર્મ કોણે કહેવાય ? ધર્મથી શું લાગ થાય ? કર્માદ્યથી દુઃખ આવે ત્યારે શું કરવું ? દુઃખમાં ને સુખમાં કેવી રીતે રહેવું ? આમાયિક, પ્રાતકમણ તમને આવડે છે ? વિગેરે પ્રક્રિયાની કરતાં ધણી કન્યાએ લેઈ પણ મન કર્યું નહિ, છેવટમાં એક ધર્મિષ ધર મળી ગયું, છોકરી રૂપ રૂપનો અંધાર, ખુબ સંસ્કારી અને ધર્મની જાગુકાર કન્યા જોતા શેડનું મન ઢરી ગયું. હવે વાંધો નહિ આવે, તેમ વિચારી સગપણ કર્યું ને લગ્ન લીધા,

**પુત્ર પરણ્યાની પહેલી રાત્રીએ
ચિંતા કરતાં મા-ખાપ**

પોતાના બંગલાની સામે જ શેડે નવો બંગલો બંધાવ્યો. બંગલો તૈયાર થઈ ગયો, એટલે શેડે બદી ધામધુમથી પોતાના લાડીલા હીકરાને પરણ્યાંથી વર-કન્યા પરણીને ધેર આવ્યા, માતા-પિતાને ચિંતા છે કે જ્યોતિષીએ કહ્યસું છે કે લથાંકર ઘાત છે તો શું થશે ? જે જ્યોતિષીએ કહ્યસું હતું તેને

શેડે કરીને આલાંદો, ને પુછ્યું મહારાજ ?

શું થશે ? જેણીએ તો કહ્યું મેં કે કહ્યું છે તે સત્ય જ કહ્યું છે, આપના દીકરાને જરૂર ભયંકર ઘાત આવવાની છે, એમાં એ મત નથી. શેડે કહ્યું આજે મારો દીકરો પરણીને આંદો છે તમે આજે અહીં રોકાઈ જાવ. જ્યોતિષીને પોતાના વેર રાખ્યા, નવા બંગલામાં કોઈ જીવ જંતુ પ્રવેશી ન જાય તે માટે શેડે પુરી સાવધાનીથી બંગલો બંધાંદો છે, રાત પડી એટલે પુત્ર અને પુત્રવધુને નવા બંગલામાં મોકલ્યાં. બંગલો ખુલ શાણગાર્થી હતો, પતિ-પત્ની પરણ્યાની પ્રથમ રાતે આનંદની વાતો કરીને આનંદ માણી રહ્યાં છે પણ એમને બિચારાને ખખર નથી કે અમારી સુહાગરાત વેરણું અની જશે ને કેવું હું દુઃખ આવી પડશો ! એ તો અંને જણા આનંદ કિલ્યોલ કરીને સુઈ ગયા.

કર્દણ વિલાય સાંભળી વહારે ગયેલી પુત્રવધુ

બરાબર મધ્યરાત્રીનો સમય થયો ત્યારે એ બંગલાની નીચે કોઈ સ્વી અને પુરુષ કર્દણ સ્વરે ઝુદન કરતાં હતાં. આ સાંભળીને શેઠાની પુત્રવધુ જાળી ગઈ એણે બારીએશી નજર કરી તો એક યુગલ પોતાના બંગલાની છત નીચે એકું છે તેમાં સ્વી એહાલ દશામાં પડી છે એનો પતિ એને આંખાસન આપે છે.

આ કન્યા ખુલ હેઠિયાર ને દયાળું હતી. એનો પતિ ભરનીદરમાં સૂતો છે, એટલે જગત્યો નહિને ચોતે એકદી જ નીચે આવી એણે વિદ્યાર ન કર્યો કે હું પરણીને સાસરે આવી છું અને મધ્યરાત્રે આવા માણસો રડે છે તો એ કેવા હશે ? એવો કર્દં જ વિચાર ન કર્યો. આમાથી બરાબર શિખશો આ કન્યા દરેક મહીનાની તેરસ. ચૌહસને પાણીના અદ્ભુત કરતી હતી, એના લઘનનો દિવસ પુનમનો હતો, એટલે એને ત્રીજે ઉપવાસ હતો. ધર્મની શ્રદ્ધા કેટલી દદ કહેવાય કે લઘનનો દિવસ આવ્યો

તો પણ પોતાનો તપ છોડ્યો નહીં. પરણાની પ્રથમ રાત્રી હતી પણ અદ્ભુત તપ હતો એટલે અદ્વાર્ય પણ અધારિત હતું.

હું ખને સહાય કરી મેળવેલી દુઃખા

આ કન્યા નીચે ગઈ જઈને જેણું તો બાઇને પ્રસુતિ થઈ ગઈ છે એટલે એનો પતિ ગલાઈ ગયો કે હું આને શું કર્દં ? રહેવા ઘર નથી, આવા અન્ન નથી ને પહેલવા બીજું કોઈ વસ્તુ નથી. આવી સ્થિતિમાં આ પત્ની અને બાળક લઈ લઈને હું કયાં જાઉં ? તેથી તે રહતો હતો સ્વી કોચલું વળીને પડી છે.

આ કન્યા તરત ઘરમાં આવી અને પાણી નીચે લઈ ગઈ. સ્વીની અશૂચી સાંકે કરીને પોતાના લઘના કરિયાવરમાં કે કપડા લાવી છે તેમાંથી સારા કપડા લાવીને પહેલવાયા. પોતાનું મા માટલું લાવી છે તેમાંથી મીહાઈ લઈને બાઇને આવા માટે આપી, અને પોતાની પાસે કે પૈસા હતા તે પણ આપી હીધા, આણુની રેશમી રણધમાં બાઇને સુવાડી હીધી, તેથી બને માણુસોને ખુલ શાંતિ વળી, અને સહેલે એના સુખમાંથી આશીર્વાહના શહેરો સરી પડ્યા કે બહેન ? તે સાચા દિલથી દુઃખમાં એમને આંખાસન આપ્યું છે, તો “તારો ચૂડી ચાંદલો આખંડ રહેણો”.

આ બાઈ કહે છે બહેન ! મે તો તમારું કાંઈ કર્યું નથી, એક માનવ તરીકેની મારી ઇરજ બળવી છે તમે અહિ નિરાતે સુઈ જાવ, જે તમારે રહેવાની સગવર હોય અને તમારી હિચા હોય તો ત્યાં બધું લઈને જણે અને સગવડ ન હોય તો હું તમને રાણીશ.

આશીર્વાહ મેળવીને આવેલી બાઇએ જેયેલું આક્રાય

આ પ્રમાણે કહીને ઉપર આવી, એનો પતિ જ્યાં સુતો હતો ત્યાં એક બારી હતી, જ્યારે આ

આ અને માણસ સુતા હતા ત્યારે તે બારીએથી એક લયંકર ઊરી ભોરીંગ નાગ એના પતિને ડાખ દેવા માટે આવતો હતો તે અદ્ધો અંદર આવ્યો હશે ને અદ્ધો બહાર હશે તે સમયે જગભર પવન આવવાથી બારી અંધ થઈ એટલે નાગ કપાઈ ગયો તેનો કરડો એના પતિની પાસે પદાંગમાં પડ્યો અને બીજે અગાસીમાં પડ્યો.

આ કન્યા ઉપર આવી ત્યાં પોતાના પતિ પાસે નાગનો ટુકડો જેણો પણ ગલરાઈ નહીં કે એના પતિને જગાડ્યો નહીં એ નાગના એ ટુકડા લઇને એક ટોપલામાં મૂકી દીધા અને એક કૃપાદી વાંદીને નિરંતે સુઈ ગઈ.

આ પતિ પત્નીને તો અણર ન હતી કે પરણ્યાની પ્રથમ રાત્રે શું અનવાનું છે, એટલે એ તો મસ્ન રીતે સુતા છે, પણ એમના માતા-પિતાને ઉંઘ આવતી નથી, એ તો વારે ધડીએ ગેલેરીમાં આવીને પુત્રના બંગલા તરફ નજર કર્યા કરે છે કંભણાં કંઈક નવાજુની થશો, તો શું કરવું ? આમ કરતાં ત્રણ વાગ્યા, શેડ કરે જેણી જોડો પડ્યો.

લેણી કરે, શેડ ? એ અને જ નહિ, હું કાંઈ દીપણા જેઠને પેટ ભરનારો લીખારી નથી હું કહું તે એદું ન પડે, કદાચ એનું આયુષ્ય બળ-વાન હોય ને એઈ પણ રીતે બચી જાય પણ એ ધાતનો ધા તો જરૂર લાગશે. સવાર પડી એટલે લેણી અને શેડ-શેડાણી પુત્રના બંગલામાં જાય છે.

આશીર્વાદનો અદ્ભૂતિક પ્રભાવ

માતા-પિતાને આવતા જેઠ વિનયવંત પુત્ર અને પુત્રવધુ તેમના સામે ગયા અને પગે લાગ્યા પછી શેડ-શેડાણીએ પુછયું જેટા ? રાત શાંતિથી ગઈ છે ને ! છેદુરાને રાતની કાંઈ અણર નથી. તેથી કહે હા, બાપુણ, પણ પુત્રવધુએ કહું મધ્ય-રાતે એક યુગલ રહતું આવ્યું હતું, એ કદાચ નિયે જ હશે નજર કરી તો ન હતા.

પુત્રવધુએ વાત કરી અને પછી કહું બા-બાપુણ આપની આજા વિના મે દુઃખીયારી બાઈને સહાય કરી છે તો મને માદે કરને. પુત્રવધુની ઉત્તમ લાવના અને ઉદ્દરતા જેઠને સાસુ-સસરાને ખુખ આનંદ થયો ને કહું જેટા ! તે ધાણું સારું કાર્ય કર્યું છે, પરણ્યુને આવતાવેંત તમે કેવું પવિત્ર કાર્ય કર્યું ! તેથી અમે તમને આશીર્વાદ અને ધન્યવાહ આપીએ છીએ કે તું સુખી થા આ વાત કર્યા પછી નાગના એ ટુકડા અતાવ્યા, નાગના ટુકડા જેઠ સાસુ-સસરા ચમક્યા ને પુછયું જેટા ! આ નાગને કોણે માર્યો ?

વહુએ કહું, બા-બાપુણ ! હું તો એક કીડાને પણ ન મારું પણ બન્યું છે એમ કે હું બારી ખુલ્દી મુકીને પેલી બાઈની સેવા કરવા માટે ગઈ ત્યાં દોઢ એ કલાક થઈ ગયા. હું ઉપર આપી ત્યારે એક ટુકડો તમારા પુત્રની પાસે પડ્યો હતો અને બીજે નીચે પડ્યો હતો, એ તો ઉંઘતા હતા એટલે હું મારું છું કે કદાચ આ નાગ ઉપર ચઢતો હશે ને બારી પવનના જેશથી અંધ થઈ ગઈ હશે એટલે નાગ કપાઈ ગયો હશે એમ અનુમાન કહી શકું છું.

જોતિથીએ કહ્યું જુએ, મારા જેષ જાચા છે ને ? આ નાગ તમારા પુત્રને કરણવા આવતો હનો પણ એ પહેલા તમારી પુત્રવધુએ હીન દુઃખી ના અતસના આશીર્વાદ મેળાવ્યા, તેના પ્રભાવે જ એનો સૌભાગ્ય ચાંદલો ને ચૂડો અણંડ રહે છે. બાકી ધાત તો લયંકર હતી, લયંકર હતી, તમારો પુત્ર બચી શકે તેમ ન હતો.

બંધુએ ? જુએ આ રોઠની પુત્રવધુએ પણુંખણ પર્વના દાન, શીયળ, તપ, અને બાવના થી વધામણી કર્યા, પોતાના પરણ્યાના આણ્યાની ચીજે ગરીબને દાન કર્યું, તેમજ તેના સુખે અહુમ હતો પરણ્યાની રાતે અદ્ધાર્ય પણ અણંડ રાખ્યું તેની

ભાવના પણ પવિત્ર હુતી એટલે ચારેય મોક્ષ-
માર્ગના આરાધનાને પ્રતાપે એનો પતિ લથંકર
ઘાતમાંથી ઉગરી ગયો, જ્યારે આજના કળિયુગમાં
વિષય-બાસના મોજ, શોખ, લૌગતી ભૂતાવળ,
અને ફેશન, વ્યસનના કારણે ધર્મની ભાવના નષ્ટ
થતી હેખાય છે. તેનું કારણું આજે લૌટિક સાધનો
સાધ્યા છે, રેડીયો, ટી. વી. વીડીયો અને સીનેમા
એ સંસ્કારોનું સત્ત્યાનાશ વાળી નાખ્યું છે.

માતા-પિતાને નાટક સીનેમા જેવા જેઠું એ પહીને
સંતાનોની વાત જ કર્યાં કરવી ? આગળના માતા
પિતાઓ સમય મળે ત્યારે સંતાનોને પાસે એસાડીને
ધર્મના સંસ્કારોનું સિંચન કરતાં હતા. ધર્મની
એધંકથાઓ સંભળાવતી હતા, આજે તો ધર ધરમાં
ટી. વી. વીડીયો આવી ગયા, મા-આપ અને
દીકરા-ફિકરીઓ પીકરાએ જેવા એસી જાય પહીને
ધર્મના સંસ્કારો કયાંથી આવે ? યાદ રાખજે તમે
તમારી સંતાનોને સિનેમા નથી અતાવતાં પણ
જીવનનાં સંસ્કાર નાશ કરનાર કટલખાતું અતાવો
છો. એના એવા સંસ્કારો પહોંચે એ કુસંસ્કારના
અણે વિષય-સિકારો વધશે, ફેશનો અને વ્યસનો
વધશે.

એ લોગવીને દુર્ગાતિમાં જવું પડ્શે, ત્યાં
અતિ ભયંકર દુઃખો લોગવવા પડ્શે, એના કરતાં
ને તમે એને ધર્મ પમાદશો તો એના જીવનનો
અસુધ્ય થશે, જીવનમાં સદ્ગુણો આવશે સમાજ
માં આણર વધશે ને પરિણામે જફૂગતિ મળશે.
ત્યાં પણ મહાન સુખોને લોકતા અનશે, તમને
તમારા પુષ્ટીદ્યાહયથી સંપત્તિ મળી છે, તેનો ઉપરોગ
નાટક-સીનેમા આહિ મોજ-શોખમાં ન કરે પણ
સત્કાર્યમાં કરો. જેનો જીવનમાં ધર્મ છે, તેનું
જીવન સાચું છે.

એક કલપના કરે કે પુષ્ટ્યોહચે સેનાના રલ
જડિત બંગલા હોય એ બંગલાને દૂરતાં પારસ-
મણીના એટાલા હોય પણ જે એ ધરમાં ધર્મ કે
તપ ત્યાગ નથી, સુપાત્ર દાન દેવાની ભાવના નથી
તો તે ધર સમશાન જેવું ખરું ને ? હા તમારું
ધન જેટલું હીન દુઃખીની સેવામાં, દાનમાં ને
ધર્મના કાર્યમાં વપરાશે તેટલું સાચું ધન છે બાકીના
કાકરા છે, ધણા માણુસો એવા ગર્ભશ્રીમંતો હોય
છે કે તેને લક્ષ્મીનો નામ ગર્વ ન મળે અને
ગુપ્ત દાન એવું કરે કે ધરમાં કે બહાર કોઈ
નાણે નહિ.

નાનો રહી નમે તે પ્રભુને ગમે

પેલા મેતીયાને એટલે કે મેતીયાને સો ખીલાનો ધા સહેવા
પડે જ્યારે નાનકડી વળીને એકાદ ખીલોજ ખમયો પડે માટે જ
કહ્યું છે કે મોટા થવામાં માદ નથી, નાના રહેવામાં જ મળ છે
અહંકાર કરે એને અથડાવું પડે. જે નાનો રહે ને નમે એજ
પ્રભુને ગમે મોટા દેખાઈને અહંકારનો ટોપલા ઉચ્ચકલા કરતા નાના
રહીને મોટા કામ કરવા સારા.

પૂ. મુનિશ્રી વાત્સલ્યદીપ લિખિત ‘કોઈ ડાળી કોઈ કુલ’ પુસ્તકનું વિમોચન

પૂ. મુનિશ્રી વાત્સલ્યદીપ જૈન સંઘના પ્રતિષ્ઠિ સર્જંક છે, પૂ. મુનિશ્રી લિખિત સાત વાર્તા સંખે પ્રસિદ્ધ થયા છે, તેમાંથી ચૂંટેલી વાર્તાનો સંભાળ “કોઈ ડાળી કોઈ કુલ” નો વિમોચન સમાર્ચાડ તા. ૮-૧૧-૬૨ ના રોજ સવારે ૬-૦૦ કલાકે ડૉ. શુણવંત શાહના હસ્તે શ્રી વિજયનગર જૈન સંઘ (નારણપુરા, અમદાવાદ) ના ઉપરંતુ યોજાયો. આ પ્રસંગે મુનિશ્રી વાત્સલ્યદીપના સર્જંનને જિરહાવતાં ડૉ. શેખરચંદ્ર જૈન કહું કે મુનિશ્રીની શૈલી અને અભિવ્યક્તિ બંને નવીન અને નિરાળાં છે, શુણવંત શાહ આ પ્રસંગે કહું કે જૈન ધર્મનો હેતુ સ્પષ્ટ કરવામાં આ વાર્તાઓ મહદ્ગાર થાય તેવી છે, તેમણે ઇન્ધ્રા વ્યક્ત કરી કે મુનિશ્રીની વાર્તાએ વિશ્વની અચણી ભાષાઓમાં અનુવાદિત થાય, મુનિશ્રીએ એટલું જ કહું કે તમારા સૌના અભિવાદનમાં સરસ્વતીના ચરણે સમર્પિત કરી દઉ છું આ પ્રસંગે અચણી વિદ્ધાનો શ્રેષ્ઠીએ અને વિશાળ જનસમૃદ્ધાય ઉપરિષ્ઠત રહ્યો હતો.

(અનુસંધાન ગાધલ ૪ થા પરનું ચાલુ)

લાંદનમાં તેઓશ્રીને શેઠ આણું હજુ કલ્યાણજીની પેઢીએ શત્રું જય તીર્થનો કેદસ તેમને સોંપેલ હતો. આવા સમર્થી સહૃદગત શ્રી વિરચંદ રાધવજીની સ્મૃતી ઉત્સવ મહુવા સુકામે ૫. પુ. ગણીવર્યશ્રી શીલચંદ્રવીજયજી આહિ મુની ભગવંતોની નીશામાં ઉજવાપેલ છે અને નેમી વીહાર દેસસર પાસેના ચીકનું નામ “શ્રી વીરચંદ રાધવજી ગાંધી ચ્ચાક” રાખવામાં આવેલ છે, આ અપુર્વ ઉત્સવ ૫. પુ. ગણીવર્યશ્રી શીલચંદ્રવિજયજી મ. સા.ની અથાગ મહેનન અને માર્ગદર્શિનથી તા. ૨૨-૧૧-૬૨ ના રોજ મહુવામાં ઉજવાપેલ છે આ ઉત્સવ તેઓશ્રીના ચાતુર્માસની ચીર યાહિ ૩૫ રહેશે.

શોંકાંજલિ

શ્રી કાંનિતલાલ મોહનલાલ શાહ વૈધાવાળા ઉ. વ-૭૬ સુંબર્દ સુકામે સં. ૨૦૪૬ ના માગસર શુદ્ધ ૧ ખુંધવાર તા. ૨૬-૧૧-૬૨ ના રોજ સ્વર્ગવાસ થયેલ છે તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા, તેઓશ્રી ખુંખ જ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને ભિલનસાર સ્વભાવના હતા, તેમના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ હુંખમાં સલા સંમચેદના પ્રગટ કરેલ છે. તેમના આત્માને પરમ શાંતિ મદ્દે, એવી પરમકૃપાળું પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

દી.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ખારગેઠિ, લાવનગર.

Atamnand Prakash

Regd No. GBV 31

समर्थ विद्यान

શ્રી વીરયંદ રાધવળ ગાંધી

• ४१५ •

ਹਿੰਮਤਲਾਲ ਅਨੋਪਚਣ ਮੇਤੀਵਾਣ।

અમેરિકાના ચીકાગો શહેરમાં એક સર્વ ધર્મ પરીવિદ્યાનું આયોજન ૧૮૬૩ માં ચેલાઈ હતી.

આ પરીષદમાં પ્રાતઃ સ્મરણીય પરમ પુનર્યોજવાનાનંદ સૂરીધેરળ (શ્રી આચાર્ય ભગવાનના મનુષ્યના મ.સા.) ને ડેલીગેટ તરીકે આમંત્રણ મળ્યું, સંવેદી સાધુ દર્શિયાપારની આવી પરીષદમાં હાજર રહી શકે નહીં કારણું કે તે તેમના આચાર વિડુદ્ધ ગણાય.

આ પરીષદમાં તેમના વતી મહુવા નિવાસી
પ્રખર વિક્રાણ શ્રી વીરચંહ રાધવળ હોશીને ભાગ
કૈવા મોડલવા પ. પુ. આચાર્ય ભગવંત શ્રી
વિજયાનંહ સૂરીજીએ તે જમાનાના ૫૦ લાખ
નૈનોના પ્રતીનીધિ તરીકે પરીષદમાં ઉદ્વિજેટ તરીકે
ઉપસ્થિત રહેવા તૈયાર કર્યાં.

અમેરીકાના ચીકાળો શહેર ઉપરાંત અનેક સ્થળોએથી તેઓશીને ભાગથું આપવા માટે આમંત્રણ મળ્યા.

અમેરિકમાં તેણાશ્રીએ પોતાના જાનને સારે
પરીય કરાયો, જાણે કે અમેરિકમાં શ્રીયુત
વીરયંદલાઈ ગાંધીના ભાષણને પોથે વહ્યો હતો.

તેણો શ્રીએ ત્યાર બાદ લંડન જઈ એટ લો નો
અભ્યાસ કરી એરીસ્ટર થયા.

(અનુસંધાન ટાઈલ પેજ તથ પર જીવો)

तंत्री : श्री प्रभादकान्त अधिभयंड शास्त्र

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, બાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્ડ હરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, કાવનગર.

BOOK POST

From:

三

ט' ט' ט' ט' ט'

卷之三